

Veronika Psočková se narodila v roce 1981 v Opavě. Po základní škole sice ještě zaměřila na všeobecné gymnázium, ale potom už se čím dál víc přibližovala výtvarnu – následující výčet škol nám může napovědět o směrech, kterými se Veronika ubírala, ale neřekne nám nic o jejím širokém záběru ani o vnitřních liniích její tvorby. Je to výtvarnice plná nápadů, poznamenaná, ale nezkažená vzděláním, z jejíž prací cítíme radost, vtip a snahu najít materiál stejně hravý jako její práce.

Vytváření objektů v prostoru ji vždycky lákalo, i když za sochařinou šla postupně. Po gymnáziu začala studiem na olomoucké pedagogické fakultě, kde mimo jiné probíhal seminář sochaře Davida Medka. Toto setkání bylo do jisté míry klíčové pro její další vývoj. Pod Medkovým sochařským vedením vymodelovala svá první větší díla z hlíny a některá převedla do dřeva (2002-3) - nových prostor ateliéru dřeva a kamene využívalo jen málo studentů a tak měla možnost pracovat téměř individuálně. Souběžně se studiem v Olomouci se Veronika pustila do studia na brněnské FaVU – v ateliéru akademického sochaře Michala Gabriela. Zde se zdokonalila v technice modelování, realistické tvorby, zátiší a nakonec figur. Realistická zadání prvního a druhého ročníku se vždy snažila zpracovat spíše volně než studijně. Hledala za věcmi další smysl, nadsázku a vtip. Její první ročníkovou prací na FaVU byla instalace LUXUS (2005) – polštáře na pohled nadýchané, avšak odlišné z betonu, byly nainstalovány se skutečnými vejci. Zdání, které klame, ale které je zároveň možné odstranit dotekem. Druhý ročník na FaVU přinesl další důležitou linii její tvorby – ztvárněním sebe sama najít cestu k vlastnímu já. Tento silný motiv se projevuje i v závěrečných pracích olomouckého studia – např. ve stylizaci do MADONY S DÍTĚTEM, kde se výchozím bodem stal Murillův obraz a výsledkem poodhalením jejího vztahu k rodině a dětem.

Jinou než figurativní linii si Veronika vyzkoušela v instalaci s bunkry, kde se přiblížila landartu. Zde se projevuje důraz na interakci v prostoru – další oblast její tvorby. Bunkry - solitérní objekty, natrvalo „instalované“ do krajiny, navždy změnilo této krajině tvář. Šedá a bělost zimní krajiny umocňuje dojmy a dovolil akterce pohrát si s barvami. Kontrast s ostře červenou tak vytváří skoro až morbidní obrazy. Z pohledu autorky jednalo hlavně o vyjádření atmosféry, kterou krajina vzbuzuje podpořena drsnou barevnou kompozicí.

Další velkou prací bylo sousoší VERONIKA A JAKUB (2006), zachycující Veroniku a Jakuba při hře. Tady je už hra a interakce mezi postavami hlavním námětem. Figura se stává jen prostředkem k vyjádření tohoto námětu. Je to hra objektů mezi sebou, ale také hra s přihlížejícím divákem, který je do ní vtahován. V těchto navozených situacích má hlavní slovo dětská zvědavost a do jisté míry také autoportrét. Téma projekce vlastního já na jiný objekt vystupuje také v práci Evička, kterou Veronika pojala jako jakési překonání autoportrétu. Úkrokem od tradičních sochařských technik je práce nazvaná BOJOVNICE kde si Veronika vyzkoušela další materiál – lukopren, který ji umožnil vyjádřit pohyb a jistou „tukovitost“. Podařilo se jí tak pomocí grotesky vyjádřit kontrast dvou světů – světa mediální krásy a skutečného života, kdy ženy neustále bojují s kilogramy, někdy až příliš často a zbytečně.

V Opavě aktuální výstavou, která je ke zhlédnutí v atriu opavského domu umění, jsou PRŮZKUMNICE. Jedná se o pět solitérních figur zkoumajících své okolí, své diváky nevyjímaje. Jsou plné údivu a také pohybu - malé obdélníkové atrium je

jím příliš těsné; co poznaly, už je nezajímá a chtějí uniknout dál do neznáma. Zkoumat svět je prostě baví. Okolní prostor jako by byl přímou součástí výstavy, sice ohraničený, ale snadno překonatelný. Z pohledu materiálu se jednalo pro Veroniku o další krok kupředu. Na Průzkumnici pracovala s již hotovým materiálem – drátěným pletivem. To, že se jedná o materiál do jisté míry průhledný, přineslo nové problémy, například nutnost modelace vnitřních prostorů. Z pohledu diváka je to zajímavost navíc...

Hledání vhodného materiálu a postupu je další linií Veroničiny tvorby. Po modelaci z kamene a dřeva, vyzkoušela na drobných věcech rybi kost a na velkých pracovala s laminátem. Zásadními motivy ve Veroničině tvorbě tak zůstávají motivy hry, nadsázky, interakce a zvědavosti. Jako každou sochařku ji však zajímá i to, jak nápad co nejlépe zpracovat a dotáhnout – jak najít k myšlence ideální přístup.

Mgr. Klára Machová

V rámci projektu výstav v atriu opavského Domu umění představuje instalace Průzkumnice Veroniky Psočkové další z řady prací vytvořených pro tento konkrétní výstavní prostor. Navazuje tak na některé projekty svých předchůdců vystavujících v atriu, Radka Nivnického, Jana Krtičku, nebo např. Lucii Farářovou. Tím ale veškerá podobnost končí. Pro Psočkovou byla velmi podstatná osobní zkušenost s daným prostorem, ovšem nejen ta současná, ale i v minulosti, z dětství, kdy docházela do zdejší základní umělecké školy. Vzpomínky na tuto dobu pak byly přímým východiskem pro tvorbu navíc umocněným tím, že autorka celý soubor figur vytvořila přímo v prostorách Domu umění. Instalaci tvoří několik figur, které mají stylizované obličejové a detaily modelace, důraz je kladen především na expresivní dynamiku jakoby v okamžiku zastaveného hravého pohybu v groteskních situacích, lezoucí do studny, šplhající na sloup atria nebo opírající se o okenní tabuli.

Drát jako sochařský materiál je znám již dlouhou dobu, dá se říci, že prakticky od doby, kdy byl první drát vynalezen. Širokého uplatnění se mu dostalo také díky slovenským dráteníkům, kteří tuto techniku rozšířili především v 19. století. Dnes se uměleckou tvorbou z drátu zabývá mnohou autorů, málokdo se však vyhne estetizujícím a dekorativním efektům, ke kterým práce s tímto materiálem často svádí. Podobně jako belgická sochařka Paty Sonville, smotává i Veronika Psočková své průzkumnice z drátu, který následně nechává korodovat vlivem počasí, nechává otevřené průhledy do vnitřních prostor figur a nezakrývá ani vnitřní konstrukční prvky z drátěného pletiva nebo silnějších drátů. Tato syrovost pichlavého a zrezivělého drátu v kontrastu se zobrazenými objemy mladých divokých figur je dalším přínosným prvkem celé instalace. A přestože je Psočková dosud studujícím autorem, vidíme zde v atriu práci, která již zcela sebevědomě zvládá, jak figurální modelaci sochařských objemů, tak i nakládání s prostorem jako takovým. Dokáže pracovat s humorem a nadsázkou i poukazovat na skryté významy.

Tomáš Skalík

Několik otázek autorce

Co bylo hlavním podnětem pro tuto instalaci?

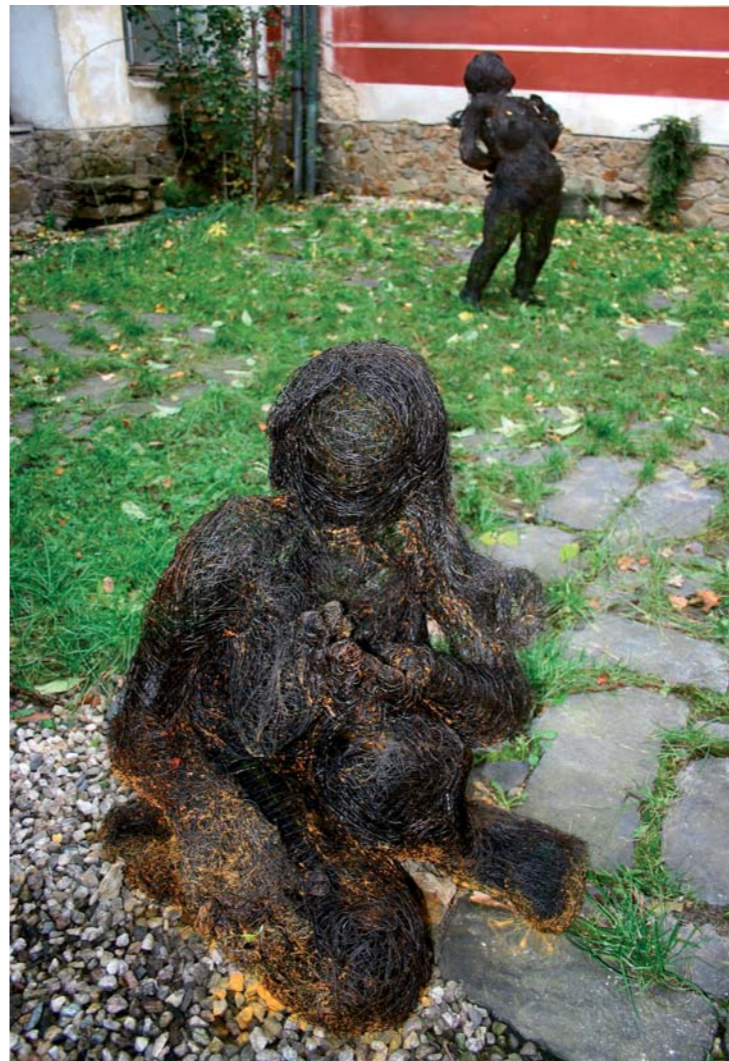
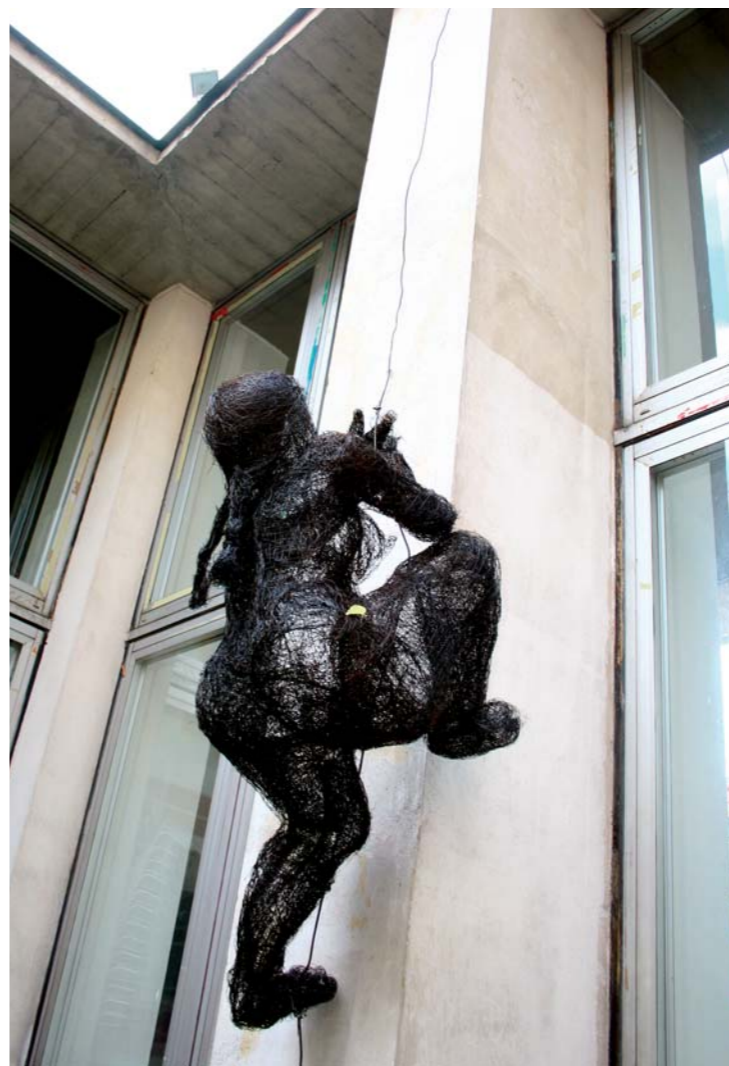
Záměrem bylo vytvořit určitou situační akci - hru, která je groteskní i sebeironická, do které divák vstupuje a stává se její součástí... dalším prvkem instalace.

Z čeho jste při práci vycházela?

Když mi bylo nabídnuto „zpracovat“ prostor Atria, pokusila jsem si představit, jak bych tento výstavní prostor pojala jako malé dítě. Divoženky, které jsem vytvořila z drátu a umístila v různých pozicích a do různých událostí po Atriu, se mi staly prostřednicemi k jeho zmapování i oživení.

Motivovala Vás nějaká osobní zkušenost s daným místem?

Ano, především to byla vzpomínka, pocit z atmosféry samotného Domu umění a přilehlé ZUŠ, ve které jsem strávila část dětství.

Veronika Psočková

Narozena: 17. 10. 1981
 Adresa: Gogolova 9, 746 01, Opava 1
 E-mail: veronikapsotkova@centrum.cz
 Web: veronikapsotkova.net

Studia:

2004 - současnost Fakulta výtvarných umění VUTv Brně, Ateliér sochařství I
 (vedoucí ateliéru doc. ak. soch. Michal Gabriel)
 2001 - 2006 Pedagogická fakulta UP v Olomouci, obor Matematika a Výtvarná výchova, učitelství pro 2. st. ZŠ
 1997 - 2001 Mendelovo gymnázium v Opavě

Samostatné výstavy:

2007 Průzkumnice, Dům umění v Opavě, atrium

Společné výstavy:

2007 Malba a plastika, výstava studentů VŠUP Praha a FaVU VUT Brno, Galerie Louvre, Praha
 2007 Tělo jako nástroj, Galerie kritiků, Palác Adria, Jungmannovo nám. 1, Praha
 2006 Bez titulu, Galerie Konvikt, Univerzitní 3, Olomouc
 2006 Sochy, Muzeum Rýmařov, Rýmařov
 2006 Scultori per la pace et la libertá, Centro Civico di Assago, Via dei Caduti, Assago
 2006 Výstava ateliéru sochařství FaVU VUT, Galerie Doubner, Václavské nám. 15, Praha 1
 2006 Figurama 2006, Jízdárna Louckého kláštera ve Znojmě, Muzeum policejní techniky - Praha
 2006 Opatrní, Městské muzeum Krnov, Zápalo 1
 2005 Výstava ateliéru sochařství FaVU VUT, Galerie Louvre, Národní třída 20, Praha
 2005 Nic na odív?, Kateřinská zahrada, Praha
 2004 Such is life, Galerie Konvikt – podkroví, Univerzitní 3-5, 771 40 Olomouc

Veronika Psočková

Průzkumnice

Dům umění

Pekařská 12
 746 01 Opava

© 2007

vydal Dům umění v Opavě
 za finanční podpory Statutárního města Opavy,
 Moravskoslezského kraje a Ministerstva kultury ČR

kurátor výstavy: Tomáš Skalík
 grafická úprava: Martin Feikus
 foto: Jiří Štencek
 tisk: RETIS

Atrium Domu umění v Opavě

24. 10. - 30. 12. 2007